

פח:

עין משפט
גר מצוה

מזו א מיי' פרק ח מהלכות כלי
המקדש הלכה ה:
מזח ב מיי' שם פ"ט הלכה ג:
מזז ג ד מיי' שם הלכה ד:

תורה אור השלם

1. וישע את מנעל
שמואל את כלכלת
שמואל כל, ככ
2. ויקחו את בתו
וישעו עמו ויכלו
בראשית לו
3. ויהי להם
מנעלות
שמואל כה
4. ויבטח
שמואל כה
5. כי ימים רבים
שמואל כה

7. וימנעו רבבים ומלכוש לוא
היה ומצח אשה וזה היה לך
מאנת הקבלם: ירמיה ג, 2
8. ויחזק אהרן כאשר דבר
משנה ויחזק אל תור הקהל
וזהו החל הנגף בעם וימן את
הקטרת ויכפר על העם:
במדבר יז, יב

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

באן בפרהסיא. מעיל, ודוקא לניצור
אבל איהו לא מכפר ליה אלא
בנגעים ושז ורפא לו (גליון):

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

במחלוקת באן כד מחלוקת במראות ננעים. פ"מ דמלי ה"א
 ז"ה"א דמשום דמעיל ז"א לכפר על לשון הרע וכן
 ננעים ז"א על לשון הרע כדאמרין פרק י"ש בערסין (ערכין דף ט"ז.)
 שבעים ושנים. לא פליג התנא כ"א אמתנין לשבעות (דף ז')

ההוגעו לנתר ואהל אף במים אין מכבשים
 ויש אומרים *אין מכבסין אותן כל עיקר
 שאין עניות במקום עשירות: ת"ר במעיל
 בולו של תכלת היה שנאמר ויעש את
 ממעיל האפוד כליל תכלת שוליו כיצד
 [א] מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שזורין
 ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו [ב]
 ופיהן וכמין קנאות של קנסות [ג] שבראשי
 תינוקות [ד] ומביא שבעים ושנים זגין שבהן
 שבעים ושנים עינבלין ותולה בהן [ה]
 שלשים וששה בצד [ו] זה ושלשים וששה
 מצד זה רבי [ז] דוסא אומר משום רבי
 יהודה שלשים וששה היו שמונה עשרה
 מצד זה ושמונה עשרה מצד זה אמר רבי
 עיניני [ח] בר ששון כמחלוקת כאן כך מחלוקת
 בבבמראות נגעים [ט] דתנן מראות נגעים רבי
 דוסא בן הרכינס אומר ל"ו עקביא בן
 מהללאל אומר שבעים ושנים [י] ואמר רבי
 עיניני בר ששון *למה נסמכה פרשת

קרבנות לפרשת בגדי כהונה לומר לך
קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין
כתנות מכפרת על שפיכות דם שנאמר
ויושטמו² שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם מכנסים מכפרת³ על גילוי ערויות
שנאמר⁴ ועשה להם מכנסי בד [לכסות
(את) בשר ערוה] מצנפת מכפרת על גסי
הרוח מנין אמר רבי חנינא יבא דבר שבגובה
ויכפר על גובה אבנט מכפר על הרהור הלב
היבא⁵ דאיתיה חושן מכפר על הדינין
שנא⁶ ועשית חושן משפט אפוד מכפר על
עבודת כוכבים שנאמר⁷ אין אפוד ותרפים
ממעיל מכפר על לשון הרע מנין א"ר⁸ חנינא
יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע וציצית
מכפר על עוות פנים בציצית כתיב⁹ והיה על
ממצח אהרן ובעוות פנים כתיב¹⁰ ומצח אשה
זונה היה לך איני והא"ר יהושע בן לוי שני
דברים לא מצינו להן כפרה בקרבנות ומצינו
להן כפרה ממקום אחר ואלו הן שפיכות דמים
ולשון הרע שפיכות דמים מעולה ערופה
ולשון הרע מקמרת דתני רב חנניה מנין
לקמרת שמכפרת שנאמר¹¹ ויתן את הקמרת
ויכפר על העם¹² ותני דבי רבי ישמעאל על
מה קמורת מכפרת על לשון הרע יבא דבר
שבחשאי ויכפר על מעשה חשאי קשיא לשון
הרע אלשון הרע קשיא שפיכות דמים
אשפיכות דמים¹³ לא קשיא הא ידיע מאן
אקטליה הא דלא ידיע מאן קטליה אי ידיע
לא אתרו ביה ולשון הרע אלשון הרע נמי
בצינעא הא בפרהסיא:

הדרן עלך המזבח מקדש

צערטן ביה [דף טז.]: צלינעא. דהוי דבר שבחשאי קטרת מכפרת שהוא מעשה חשאי: צ
הדרן עלך המזבח מקדש

הדרך שלך המזבח מקדש

ג'יעשולן מועט וואו זיך קוקן [א] אלס
צנח וואס: הוגעו נגד ואסל
ק ליכוס נח ואסל חו לו מחקון
א הוא אלס למימרא דנח ואסל
קט לא לענין צידים נקט דהיא
אסור אסור לגמרי והיא דשרי שרי
מרי אלס לענין גישול נקט ליה
"ק נתגעלו עין מכבשין אותן
הם ההקוף נגד וואס: נראה
ענין דה"ג שוליו כיוד היה מביא
דבריונים נאמר שלשה צדים:

[illegible]

ויבטח (שמות טז) פעמון ורמון
 החלל בתוך דקרא לאו בתוך החלל
 אחד דעמון דעמון דעמון
 שני רמון: מזל זה. מלפניו
 הנלחמיו: מלחום ננעים. לעמל
 שפמוכין של לזן אדמדס ולזנים
 נתקי הראש חוקן ושל נגעי במים
 בגדיים: למה נסמכה. זו את
 הדין זאת מורת העולה וזאת מורת
 חסותא והאשם חזח השלמים והדר
 חק את ארין זאת הבגדים וישבול
 הכנסה. רמז הוא לעמל
 כספר שפיעת דמים כזמנת.
 ביולה היינו כפרה: לכסות את
 ערוה. לחפות על גילוי עריות:
 דאוסה. שהיו חוורין כנגד
 ידיון כנגד דמיון.
 פליפין כפרה שני (לעיל דף קי)
 ילחמו יתרו ביעז: אין אפור. גלה
 מרפיש הא ים אפור אין מרפיש.
 שמעתי במסכת ערכין (דף
 דר שזכול. פעמונים שבו

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [שבת קב: כתובות קו:]
ממכות פט. [תמיד כט. לא:]
(ב) עי' נויר לד.: (ג) נגעים פ"א
מ"ד, (ד) ערכין פ"ג, (ה) [וכרש"י]
ורש"י יומא פ"ה, ה"ג, (ו) שייך
לפ"א, (ז) יומא מד. ערכין טז,
(ח) עולה, ויקרא ו.ב. חטאת, שם
פ"י יח. אשם, ז א. שלמים, שם
פ"א, (ט) שם ב, (ט) [וע"ע]
מ"א בכתובות ל"ה מיום ובסוטה:
ח. ד"ה מיום ובסוטה דרין לז:
ד"ה מיום]

גליון הש"ס

במ' למה נסמכה פירשת קרבנות
לפירשת בגדי כהונה. זערכין דף
(ו) [טז ע"א] איתא למה נסמכה
לפירשת בגדי כהונה לפ' קרבנות
ועי' זרש"י כאן והתם. ועיין
בדרשות הראש"ח פ' תלויה:

לעזי רע"י

בזוה"ש. כפתורים.
אישטוי"ל ארשטוי"ל.
נולה (שנציב חנית או חרב,
כדי שלא ישתמט כלי הדין
מהיד).
הילמ"ש הילמ"ש. קסדות.
אינצליט"ש אישקיליטי"ש.
זוגים (פעמונים).

שינויי נוסחאות

[illegible]

מסורת הש"ס

א) הוי"ו יב: ע"י ברכות נא פסחים קיד: סוכה דנ דנ מגילה טל קלמן צ ירוש' ברכות פ"ח ה"א, יומא פ"ב ה"ב, שקלים פ"ח ה"ד, סוכה פ"ה סה"י, תענית פ"ד ה"ג, נזיר פ"ו סה"א, טז [נקמן טז], א [שס טז], ד) ע"י ירוש' סוטה פ"א ה"ג, ט) [נארויות יב: ע"ש"ו ו] [שס ע"ל פא, ו] [לעיל יא:]

גליון הש"ס

בפשטה דם החטאת קודם לדם עולה. ע"י לעיל דף ט"ז ובתוס' ד"ה וילא:

שינויי נוסחאות

א) מיות תעשו את אלה לתא ככה"י (ש"י בבשריות), וכן ג"י מרש"י ופוס': ב] מ"א הכי קא אמרין קדמוא רב (כ"ב): ג] שחן (כתח"י: ד] על ד' קרנות ושל היסוד לכל (ש"י): וכה"י בכחתי' וברש"י: ח] צ"ל קדשי קדשים (*ש"י): ו] קרנות כו' שהיא באה לכל (כתח"י ושי"ח): ז] כש"מ טוסף תטאת בהמה קודם לעלות בהמה תטאת העוף כו', וע"י כה"י ודק"מ דע"ז ק"ף התוס' לקמן ג' ע"א ד"ה תטאת בהמה (שכנסו ק"ן במשנה), ובתלמוד דר"י דקס' תוס' ה"ל כסוף המשנה וכן ד"ה העמיקוסו ממקומו עפ"י ד' הלאר ככה"י וע"י.ש. וע"י דק"ס שאלא כעני כמ"י שכתבו נוסח זה לקמן לאחר מיתוס לעולת העוף, ולמא' שז' וכן בהקדשה: ח] צ"ל תדירות (ש"י, כ"יפ): ט] צ"ל באלה (שוככ"י): י] מיתב כש"מ נתקן (כתח"י, ושי"ח): יא] צ"ל להם אשה (ש"י, כתח"י): יב] שקדמו (כתח"י: יג] מיתב כולה נתקן (ש"י), וככה"י מפני שכולה כולה ר"י: שנאמר ר' יסוד לכל (בה"י ושי"ח): יד] אנו טעון אלה (ש"י, דמי): וימני דמים כפתור וכו' לכל (כתח"י ושי"ח): טו] שהיא באה על (כתח"י ושי"ח): טז] קדושתה לכל (כתח"י ושי"ח): יז] צ"ל משרש אחת ואינו טעון סמיכה ונסכים כדאמרין במנחות שכן שמי מדות (דף ט:), כל הקרבנות כו': מפני שהוא מין זבח. וזיחת סכין ועוף במליקה וזחים חשיבי מפני שמוטמן מרובה שכל הקרבנות חזין מוסן: יש

חזן מניין בחדר המנוחות

שיטה מקובצת

ברקאר' בעמא. י"ח (בתמחזיק) מנלן דקדמת טעמא תלמד וכו', (ספספ ושי' ב"ש): תטאת קודמת לאשם כו', פ"ה ואשם שני ממנות שכן ארבע ועל היסוד שפיכת שריים, ובתלס לא מלטי טעמארו, וקשיא דהא לעיל פרק ג"ש (דף ט), מוכח כההיא דלשט טעמא שריים ליסוד. וכו"ה דלא נלמרו ר"ל לאתמו כההיא, מה בכך מ"ל ואתמו ביה,

מה לי אי אחיא מדכרס או דכמיס ביה כההיא, הא לא קימ' אלף על מאי דיש בזה טפי מבה. לך נראה דלא היכי טעמא נלמליה אלף מדמה ניתן על הקרנת אלף על היסוד אחיט נמי כגאלס, ואי"ת אי"כ אמאי אמר על היסוד מין דלמיס כגאלס. י"ל דה"ק תטאת מוקדשת מאשם מפני שמה ניתן על הקרנת וכו"י הוא טעון שפיכת שריים כמו גאלס, שלא תאמר כשם שתטאת קודם לגאלס מפני שמה ניתן על הקרנת כך נמי גאלס מוקדש למטלות מפני שהם שפיכת שריים ליסוד, לך קאמר ועל היסוד טעון שפיכת שריים על היסוד כדמה כמו גאלס. אבל אין לתנן מפני שהוא מזהל כדלעיל בני עולה, מפני שגאלס נמי מזהל. כך נראה לנמרי ו"ל: תטאת קודמת לאשם מפני שרידת ניתן בו, מיהא אמאי לא קאמר תטאת קודמת לגאלס כן מזהל כדאמרין בני עולה, וי"ל דלגס נמי מזהל אחיטו לאין אלף עולה איזה מזהל אלף על חיטי עשה כלבד (הר"ב דל ב"ש): ונאכל לבהני' פ"י ומעשר כהמה נאכל לכל אלס (ספספ ושי"ח ב"ש): העופות קדשין למנחות. ע"י תוספות מנחות דף טז ע"א [רא"ה תלמוד יומרי]: תוד"ה מעשה בו ושמא באימורי' מני כהמטא דמין זבח, ואלו להקשות אי"כ למא' הא טעמא דמין זבח וכו'. דלא כגי כהלי טעמא

חזן מניין בחדר המנוחות

כל התדיר

כל הסדיר, שבת תדירה מר"ח וכן כולס: **מלמד עולם הבקר**. העשויה כבר משמע אלמא תמידין קדמי למוספין: **גמ'** **משום דסדירי**. דתמיד בכל יום הילך חשיב תדירמא ח' **לדידה**: **כאלה תעשו וגו'**. בתר ההוא קרא דמלמד עולת הבקר תעשו את אלה

חזן מניין בחדר המנוחות

כל התדיר ^(א)מחבירו קודם את חבירו ^(ב)התמידין קודמין למוספין ^(ג)מוספי שבת קודמין למוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין למוספי ר"ה ^(ד)שנאמר ^ימלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו ^אאת אלה: **גמ'** מנא לן מנא לן כדקאמר טעמא מלבד עולת הבקר ^בדילמא תמידין הן דקדמו למוספין משום דתדירי מוספין למוספין מנ"ל א"ר אילעא דאמר קרא ^בכאלה תעשו ליום שבעת ימים אלה כאלה והאי מיבעי ליה לגופיה א"כ ניתבוב אלה תעשו ליום אי כתב אלה תעשו ליום שבעת הימים ה"א אלה לשבעת הימים (אין מידי אחרנא לא) ליום כתיב ואכתי אימא אלה ליום אבל שאר יומי לא ידענא כמה אמר קרא תעשו שיהו כל העשויות שוות ^האביי אמר מגופה דקרא אם כן לימא קרא מלבד עולת הבקר ותישתוק אשר לעולת התמיד ל"ל למימר דהך דתדירא תיקדום: **מתנאי'** ^הכל המקודש מחבירו קודם את חבירו ^ודם החטאת קודם לדם העולה מפני שהוא מרצה איברי עולה קודמין לאימורי חטאת מפני שהוא ^זכליל לאישים חטאת קודמת לאשם מפני שרידה ניתן לר' ^חקרנות על היסוד ראשון קודם לתורה ואיל נזיר קודמים שהוא קדשי קדשים תורה ואיל נזיר קודמים לשלמים מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם השלמים קודמין לבכור מפני שהן טעונין מתן ד' [וסמיכה] ונסכים ותנופות חזה ושוק הבכור קודם למעשר מפני שקדושתו מרחם ונאכל לכהנים המעשר קודם לעופות מפני שהוא זבח ויש בו קודשה] קדשים דמו ואימוריו העופות קודמין למנחות מפני שהן מיני דמים ימנחת חוטא קודם ^טלמנחת גרבה מפני שהוא בא על חטא ^יחטאת העוף קודמת לעולת העוף וכן בהקדשה:

זו קדשי קדשים. לחלק גזזה **ז'** דברים דמו (ואיצטיו) ואימוריו מה שאין כן בחטאת העוף קאלא דמה וכיון דקדמה לחטאת העוף לא שכן לעולת העוף דהא חטאת העוף קודמת לעולת העוף כדקמי' ואיל: **שכן מיני דמים** ^א]. כפרתן מרובה: **שהוא** ^א **בא על חטא**. והיינו קדושתו מדכפרת: **חטאת העוף קודמת לעולת העוף**. מקראי נפקא לן בגמרא ^ב: **וכן כסקדישא**. כשהוא מפרש ^ה את קינו קורא שם לחטאת מחילה: גמ'

אמר להם הממונה (דף [נג: לה). דקאמר איברים קודמין למנחה דחניא מנין שלא יהא דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דאי במנחת נסכים תיפוק לי מדכתיב עולה ומנחה וקרא דהכא איצטריך ללמד על כל התדירין שקודמין מיהו אין מריח כלל בזה יומר משאם נאמר דאיצטריך העולה נדנדות ויש לתמוה אמאי לא נפקא לן דתמידים קודמין למוספין מדכתיב בבקר ויפקדו דבר שנאמר דבר צבוקר למוסף שכתב זו ציוס דמשמע בעינינו של יוס כדרשנין [התסן] ^(ג) (שם) ציוס לאחר ואמרין נמי (פסחים דף נה). מוספין בשש ואז אינו בקר והיינו יכולין לדחוק ולומר דאי לאו קרא דהעולה היינו מאחרין הקטרט תמיד עד אחר הקטרט המוסף כדמשמע בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ה). מדכתיב צבוקר הוה מוקמינא לעבודת הדס אבל עדיין קשה כיוון דכתיב העולה לאפוקי מההיא סברה ל"ל קרא דמלמד לאשמועי' דתמידין קודמין למוספין לעבודת הדס תיפוק ליה מדכתיב בתמיד צבוקר ובמוספין ציוס: **במנא** ^א **לן ברכתני טעמא**. דהא ניחא שהטעם מפורש במשנה אבל בשמעתא קמייתא דמגילה ^(ד) (דף ק). קשה דקאמר מנ"ל כדבעינן למימר קמן כחמיס הקילו כו' ומה בכך אטו משה"ל ית ליה למיבטי מנ"ל מאחר שאותו הטעם אינו מפורש בשמנה ^(ה): **אשם** קודם לתורה וא"י נזיר **מפני שהוא קדשי**. הא דלא קאמר טעמא מפני שהוא מרצה משום דליכא אשם נזיר ואשם מנאער דאין חזין לכפר אלף להכשיר כדאמר בפ"ק דמנחות ^{(ד} ד'): ומיהו אין חטאת קאמר טעמא דמרצה אש"ג דליכא נמי חטאת נזיר וחטאת מנאער דאין חזין לכפר אלף להכשיר כדקאמר לעיל בפ"ק (דף ט): הני עולות ניתנה ^ה ויש לומר דלא כגי ליה בטעמא דמרצה משום דמורה ואיל מזיר מוקדשין דטעונין להם כדאמר בגמ': **מלעשר** קודם לעופות **מפני שהוא מין זבח ויש בו קדשי קדשים דמו ואימוריו**. מה שאין כן בחטאת העוף שאין למזבח אלף דמה ^ו וכיון דקדמה לחטאת העוף כל שכן לעולת העוף דהא חטאת העוף קודמת לעולת העוף דקדמני ואיל כך פירש צונקערס והאי טעמא ניחא דסם אבל אימורי מעשר דקדמי לעולת העוף מאי טעמא דאכילה מילתא קאמר דקודמים כדמוכה בגמרא ושמא באימורין סגי בטעמא דמין זבח:

מה לי אי אחיא מדכרס או דכמיס ביה כההיא, הא לא קימ' אלף על מאי דיש בזה טפי מבה. לך נראה דלא היכי טעמא נלמליה אלף מדמה ניתן על הקרנת אלף על היסוד אחיט נמי כגאלס, ואי"ת אי"כ אמאי אמר על היסוד מין דלמיס כגאלס. י"ל דה"ק תטאת מוקדשת מאשם מפני שמה ניתן על הקרנת וכו"י הוא טעון שפיכת שריים כמו גאלס, שלא תאמר כשם שתטאת קודם לגאלס מפני שמה ניתן על הקרנת כך נמי גאלס מוקדש למטלות מפני שהם שפיכת שריים ליסוד, לך קאמר ועל היסוד טעון שפיכת שריים על היסוד כדמה כמו גאלס. אבל אין לתנן מפני שהוא מזהל כדלעיל בני עולה, מפני שגאלס נמי מזהל. כך נראה לנמרי ו"ל: תטאת קודמת לאשם מפני שרידת ניתן בו, מיהא אמאי לא קאמר תטאת קודמת לגאלס כן מזהל כדאמרין בני עולה, וי"ל דלגס נמי מזהל אחיטו לאין אלף עולה איזה מזהל אלף על חיטי עשה כלבד (הר"ב דל ב"ש): ונאכל לבהני' פ"י ומעשר כהמה נאכל לכל אלס (ספספ ושי"ח ב"ש): העופות קדשין למנחות. ע"י תוספות מנחות דף טז ע"א [רא"ה תלמוד יומרי]: תוד"ה מעשה בו ושמא באימורי' מני כהמטא דמין זבח, ואלו להקשות אי"כ למא' הא טעמא דמין זבח וכו'. דלא כגי כהלי טעמא

חזן מניין בחדר המנוחות

כל העשירי פרק עשירי זבחים

כל התדיר, שנאמר מלמד עולת הבקר אשר לעולת התמיד. תימה דכפרק תמיד נשחט (פסחים דף נה): אמרין מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד ^א שנאמר העולה עולה ראשונה ל"ל תיפוק לי מהכא וכי תימא דההוא לנדרים ונדבות והאי למוספין דמוספין ^ב

קצוב להם זמן ונדרים ונדבות אפשר בכל יום ותדיר הא צפרק התכלת (מנחות דף מט). מייתי בזהיא קרא דהעולה אמתני' דהתמידין אין מעכבין להם המוספין דקאמר ה"ד אי דאית ליה [ולקדס] והתנא מנין שלא יהא דבר כו' ועוד קשה טפי כסוף הגזל קמא (ב"ק דף ק"ה). דריש מדכתיב מלמד איל הכפורים מכלל דכסף כרישא ופריך אלף מעתה מלמד עולת הצוקר מכלל דמוספין כרישא והתניא מנין שלא יהא דבר כו' הוה ליה למיפך ממתני' דהכא דלדברא דדריש מדכתיב מלמד עולת הצוקר מכלל דתמידין קודמין וליכא למימר נמי דאיצטריך קרא דהכא לציצור שאין להם תמידים ומוספין אלף כדי אחד מהם דמתני' לאו כזי האי גווגא איירי דומיא דסיפא דקמי' דס חטאת קודם לדס עולה וליכא למימר דמד למנזה ומד לעכז דעיכוזא ליכא כדאמר בפ' התכלת (מנחות דף מט). וי"ל דהעולה עולה ראשונה להקדמת הקטרה דהקטרה איירי וקרא דהכא להקדמת שחיטה דתעשו את אלה צעשיה דדס [איירין בא] והשמא ניחא דמייתי ^ב דרבא צפרק התכלת (שם) למימר דאפי' הקטרה דלא תנן תמיד של שחר קודם א"כ משום ^ב דלשון שלא יהא דבר קודם משמע טפי עיכוזא אחיא טפי מן משנה והשמא ניחא דלא מייתי בהגזל קמא (ב"ק דף ק"ה). ממתני' לאוכוחי על מלמד איל הכפורים דלא הוי כסף כרישא דלעולס כסף כרישא ציון דכתיב כסף קודם ואחר כך איל אלף הכא איירי צעשיה דסם וה"ק ק"מ מלמד עולת הצוקר שעשית הדס כבר עבודת הדס תעשו את אלה אבל הקטרה דכתיב מקמי קרא דמלמד עולת הצוקר מהיה קודם התמיד דכולהו קראי דקמיה בהקטרה משמעי

דהא כתיב בזה אשה ריח ולהכי איצטריך לאתמי מהעולה דאע"ג דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהעולה איצטריך לחזיתין דמכל הדמיר לא אחי דבכל יום אימתהו כתמיד וכן מוכח ציומא צפרק הקטרט דהא כתיב דבר כו' ואמר רבא כו' ובמנחת חזיתים איירי דהקטרט ^א דמוספין כתיבי משמע עולת הבקר הקטרט תמיד קודמת להן ה"ע הכא אע"ג דמקמי מנמי מלמד איל הכפורים יכול להיות דאיל קודם מיהו קשה דקראי דקמי מלמד עולת הבקר בעבודת דס [נמין איירי דככתיב לעיל מיניה ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם וכפרה דסם היא ועוד אמאי לא גמרין הקטרה דס מהדדי ומפרש ה"ר חיים דקרא דהע

פח:

עין משפט
נר מצוה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד
כה כו כז כח כט ל לא לב לד
לה לו לז לח לט

אור השלם

1. וְלִקְחוּ פֶּרֶךְ בֵּן בְּקֶרֶב וּמִנְחָתוֹ
לֵעֵלֶת בְּלוּלָהּ בְּשֶׁמֶן וּפֶר שְׁנֵי בָן
בְּקֶרֶב תִּקַּח לְחֻשָּׁתָא:
- במדבר ח, ח
2. וְהַלּוּיִם יִסְכּוּ אֶת יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת
הָאֲדָמָה חֻשָּׁתָא וְאֵת הָאֲדָמָה עֵלָה
לִידוּהָ לְכַפֵּר עַל הַלּוּיִם:
- במדבר ח, יב

סוף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

ועל גבי על היסוד לאורחיה ד
ש דם ואמורין מש"כ צעוף ד
חדושא, כעין מה שפירשו המוס'

ד'ס חטאת קודם ד'ס עולה מפני שהוא מריצה. הא דלא קאמר טעמא משום שדמה ניון על ד' קרנות כדקאמר גבי אשם ממשום דכיון דדס עולה אחי מנח כליל כדאמר בגמרא לא קגי בטעמא דלרצב קרנות: **הכא** בחטאת ה'רין עסקינן. והא דקאמר מפני שדמה נחטאט דעלמא: ד'ס עולה ואימורי חטאת איזוה מוה קודם. לא דמיא לבעיין דלעיל

הרי כבר נאמר ² ואת האחד עולה מזד תקח לחמאת שיכול לכל מעשה עולה ת" לחמאת אי פר שני לחמאת לכל מעשה חמאת ואת האחד עולה קודמת לדם עולה עולה כו': (6) ואמאי תיקדום והקד לא תי הלויים עסקינן ואע"ג רחמנא היא תיקדים והתחיל במתנות גו חמאת ואיברי עולה חמאת קודם מפני ש עולה קודמין מפני ש דם חמאת קודם לדם דקדים לאיברי עולה איברי עולה קודמין

דעה דא מיפלגי בבשר להודיעך
בחו דר"ל. הוה מלי לאיפלוגי
באימורין להודיעך כח להיתירא:

עולה קודם דקאטי
אימורי חטאת קודמין דקאטי מכת מכפר ת"ש דם ה
דם חטאת הוא דקדים לדם עולה אבל אימורי חטאת
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת איברי עולה הוא
אבל דם עולה לא אלא מהא ליכא למשמע מינה:
ים אשם איזה מהן קודם דם עולה קודם דקאטי מכת
קודם (דקאטי מכת) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לד
לא ברין הוא דאיבעי למיתני דם אשם ואידי דבעא ל
קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אשם ה"א לא
לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת
הוא דקדמה ליה לאשם אבל עולה לא מאי לאו דם
דקתני מפני שדמה ניתן לו ש"מ: חטאת קודמת כו'
שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמוזב עדיף: אי
אדרבה התודה ואיל נזיר קדמי שכן טעונין לחם אפ"
תודה ואיל נזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנו
הכי נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה וא
תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם או דילמא איל
דמים אחרים ת"ש דזו קודמת לזו שזו טעונה ד' מיני
אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': א
קדושתו מרחם ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יתירות ע
אדרבה מעשר קודם שכן מקדש לו לפניו ולאחריו אפ"ה
מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן
מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא אימורי קדשים
דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח לו וישנו קדש
בשלמא אימורין ליתנהו בעופות אלא דם מיהא אי
אימורין כי דמו מה דמו לפני זריקה אף אימורין קוד
קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל
בכשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים רבי יוחנן
וסופו לצאת ר"ל אמר פסול עדיין לא הגיע זמנו לצא
דבאימורין נמי פליגי והא דקא מיפלגי בכשר להודיע
הגיע זמנו לצאת לימא כתנאי אימורי קדשים קליבי

למימינו חרתי אע"ג דלא הו' חדוש אלא מחד מינייהו, ק"ק מאי פריך הכא דילמא ה"ק במעשר
א. אלא דס. ותיקן משר"ם דמדמני ליה באמנע בין מין וזהו ויין ואימוריו משמע ליה דהו' עיקר
ע"פ אחריו מקומן גבי אלא עד חלות לאותה גירסא דגרסי ואיבעית אימא מה הנך דאורייתא וכו'

כל התדיר פרק עשירי זבחים

ווא מרצה. הא דלא קאמר
קטנות דקאמר גבי אש
דלאמר בגמרא לא סגי
לה' ה' עסקינן. והא

גמ' מנא הני מילי דת"ר^(א) ופר שני בן בקר
תקח לחמאת^(ב) אם בא ללמד שהן שנים
הרי כבר נאמר^(ג) ועשה את האחד חמאת
ואת האחד עולה מה ת"ל ופר שני בן בקר
תקח לחמאת שיכול שיהא^(ד) חמאת קודמת
לכל מעשה עולה ת"ל ופר שני בן בקר תקח
לחמאת אי פר שני יכול תהא עולה קודמת
לחמאת לכל מעשה ת"ל ועשה את האחד
חמאת ואת האחד עולה הא כיצד דם חמאת
קודמת לדם עולה מפני שמרצה: ^(ה) איברי
עולה כו': ^(ו) ואמאי מתנה קמייא דמכפרה
תיקדום והנך לא ^(ז) אמר רבינא הכא בחמאת
הלויים עסקינן ואע"ג דכי עולה דמי קאמר
חמאת היא תיקדים במערבא אמרי הוואיל

והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם
חטאת ואיברי עולה איזה מהן קודם
חטאת קודם מפני שמרצה או דילמא איברי
עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים ת"ש
דם חטאת קודם לדם עולה לדם הוא
קדים לאיברי עולה לא קדים אדרבה מסיפא
ברי עולה קודמין לאימורי חטאת לאימורי
חטאת הוא דקדים לדם חטאת לא קדים אלא
ממא ליכא למשמע מינה: איבעיא להו
דם עולה ואימורי חטאת איזה מהן קודם
עולה קודם דקאתי מכת כליל או דילמא
בזמנא כמכר ת"ש דם חטאת קודם לדם עולה
אלא אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא
את איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת
כמא למשמע מינה: איבעיא להו דם עולה
ה קודם דקאתי מכת כליל או דילמא דם אשם
דם חטאת קודם לדם עולה: אבל דם אשם
אשם ואידי דבעא למיתני סיפא איברי עולה
לאימורי אשם ה"א לאימורי אשם הוא דקדמי
תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאשם חטאת
ה לא מאי לאו: דם לא אימורים דיקא נמי
חטאת קודמת כו': אדרבה אשם קדים
י דמזבח עדיף: אשם קודם לתורה כו':
משכן מעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי:
מים קדמי שכן ישנן בציבור כביחיד אפילו
יבעיא להו תורה ואיל גזיר איזה מהן קודם
לחם או דילמא איל גזיר קודם שכן יש עמו
זו שזו מעונה ד' מיני לחם וזו אינה מעונה
קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן
פ"ה מצות יתירות עדיפי: הבכור קודם כו':
לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מרחם עדיפא:
בה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה
לא אימורי קדשים קלים שייצאו לפני זריקת
הוא זבח: וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין
אלא דם מיהא איתיה אלא לאו: קמ"ל
יקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו

בא אף אימורין מיפסל ביצא נזמא מסייע ליה
 ויקת דמים רבי יוחנן אמר הכשר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן אמר כשר הואיל
 ויין לא הניע ומזא צאת ע"כ פלגי אלא בבשר אבל באימורין לא יהוא הדין
 ופלגי בבשר להודיע כחו דר"ל דאפילו בשר דסופה לצאת אמר עדיין
 אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"ל אומר יאין מועלין בהן

מח' פרח' הכ' ידמח' הי"ק במעשר
וע"ג דח"י טעמא בקופו ללמח תלמודא הוא דמפרש הכי מעיקרא השתא הדך ציה אכל איני מדבר
דרח המאת קורא בו/ וגרמא למש"ח שיש ליישב דלמ"ה במלתא קא עני, דמבטא ליענין לכל המקור
במסמך (ד"ר ר' צימ')

מסורת הש"ס

(א) [מוסף' דפרה פ"א ה"ב]
 ת"כ ויקרא חובה פ"ג ה"ג,
 גרבות כה. וש"ע' נדרים
 ע"ג, א) ע' לליל כו. תו' ד"ה
 דילמא, ז' ירוש' יומא פ"ו ה"ג
 (ד) [לקמן קד:], [נמנחו
 מ:] מעלה ו; א) בכורות ס.
 (ח) שייך לעמ' הקודם,
 (ט) [וע' היטב לעיל כו. תו' ד"ה
 דילמא]

הגהות הב"ח

(א) גמ' כו' מפני שהן כלי
וראימא מתנה קמיימא
(ב) רש"י ד"ה דכי עולה וכו'
שנחטאת הס"ד ואח"כ מ"ה
דקאתי מבח כלייל אימורי
חטאת: (א) ד"ה יש לו וכו' כל
דהו הס"ד ואח"כ מ"ה ישנן
בצבור שלמים:

גליון הש"ס

גמ' מהא ליבא למשמע מינה
תמוה לי דילמא שניהם שוים ויכול
להקדים למי שירצה ואין הדיוקים
סותרים אהדדי וא"ע:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

דדיק מדחנייה באמלע. קן ניש
 ("הר"פ צ:"): הוואיל וסופו לצאת
 נימנה למערין צפ הסכלת (מחשבו)
 קד מו. אם משגשגט יא לא לחמה
 להלחם פסול, ואמא נימא כשר הוואיל
 וסופו ללאת. י"ל דמירי דלא חזן
 לתומה ורשעים: וההודיעך בחזק
 דרשם לקוש. ו"ה דמאי לאפגני
 באומרים להודיעך כמו דר' יוחנן.

יוחנן: רש"י ד"ה מנהגי מילא
מחצירו שיהא קודם כמו שנפרש

